

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθῆ, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθῆ, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθῆ άφθαρτοι, και ημεῖς θέλομεν μεταμορφωθῆ." Α΄ Κορ.15:51-52

Όλα για την δόξα του Χριστού

Ο Κύριος μάς προειδοποιεί ότι μια μέρα ένας τρομερός σεισμός θα συμβεί: *"Ακόμα μια φορά εγώ θα σείσω όχι μόνο τη γη αλλά και τον ουρανό"* (Εβρ. 12:26). Ακόμα και τώρα, παίρνουμε μια γεύση του τι σημαίνει *"κάθε τι να σεισθεί"*. Πόσο γρήγορα και δραματικά έχει αλλάξει η ζωή με την πανδημία του κορωνοϊού. Μας θυμίζει το πόσο εύθραυστη είναι η ζωή, τα έθνη και οι οικονομίες και πόσο αβέβαιοι μπορεί να γίνουν οι καιροί.

Ευτυχώς, ο Θεός μας έχει το θρόνο Του επάνω από τον κατακλυσμό και κάθεται ως Κύριος Βασιλιάς στον αιώνα! (Ψαλμ. 29:10). Κατέχει τον απόλυτο έλεγχο και συνεχίζει να εργάζεται τα αιώνια σχέδιά Του και τους σκοπούς Του. Και ακόμη και σ' αυτούς τους καιρούς της κρίσης μπορούμε να πιστεύουμε ότι *"σ' αυτούς που αγαπούν το Θεό τα πάντα συνεργούν στο αγαθό, σ' αυτούς που είναι κλητοί σύμφωνα με την πρόθεσή Του"* (Ρωμ. 8:28).

Σ' αυτό το σημείο, έχουμε την ευκαιρία για ένα βαθύ έργο της χάρις του Θεού στις ζωές μας. Το κάλεσμα του Κυρίου ακόμα και μέσα από αυτή την καταστροφή είναι το να ταπεινωθούμε, να προσευχηθούμε, να εκζητήσουμε το πρόσωπό Του και να επιστρέψουμε από τους άνομους δρόμους μας (Β΄ Χρον. 7:13-14). Αυτή είναι η ώρα βαθιάς μετάνοιας από κάθε αμαρτία και κοσμικότητα στις ζωές μας, είναι η ώρα να ξαναδούμε τις ζωές μας μπροστά σε ό,τι πραγματικά αξίζει τώρα και στην αιωνιότητα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πολλοί από εμάς δεν είμαστε τόσο διακαείς στην αγάπη μας για τον Κύριο όπως θα οφείλαμε, αλλά είμαστε χλιαροί, αφηρημένοι, και όλο

και πιο ανεκτικοί στην αμαρτία τόσο στις ζωές μας όσο και στην εκκλησία. Σε πολλές περιπτώσεις, έχουμε έλλειψη πνευματικότητας και δύναμης από Ψηλά, χωρίς το γεμάτο πάθος ενδιαφέρον για τους άλλους, όπως θα έπρεπε να χαρακτηρίζει τη ζωή μας ως παιδιά Θεού.

Η εποχή που ζούμε θα έπρεπε να είναι ένα δυνατό ξύπνημα για εμάς. Όπως ο Απόστολος Παύλος τονίζει: *"...γιατί είναι ήδη ώρα εσείς να εγερθείτε από τον ύπνο, γιατί τώρα είναι πιο κοντά σ' εμάς η σωτηρία παρά τότε που πιστέψαμε. Η νύχτα προχώρησε και η ημέρα έχει πλησιάσει"* (Ρωμ. 13:11-12). Ομοίως, ο Απόστολος Πέτρος προτρέπει: *"Όλων λοιπόν το τέλος έχει πλησιάσει. Να είστε συνεπώς σώφρονες και νηφάλιοι στις προσευχές"* (Α΄ Πετ. 4:7).

Υπάρχει μεγάλη ανάγκη για μετάνοια. Ο Χριστός άρχισε τη διακονία Του με κάλεσμα για μετάνοια (Ματθ. 4:17) και μέσα από τις τελευταίες Του επιστολές προς τις επτά εκκλησίες συνεχίζει να απευθύνει αυτό το κάλεσμα και προς εμάς: *"Εγώ όσους αγαπώ ελέγχο και παιδεύω. Έχε ζήλο, λοιπόν, και μετανόησε"* (Αποκ. 3:19, 2:5, 16, 21-22, 3:3).

Είναι ώρα για την εκκλησία να ετοιμαστεί για το Χριστό (Αποκ. 19:7). Καθώς ατενίζουμε *"περιμένοντας τη μακάρια ελπίδα και την επιφάνεια της δόξας του μεγάλου Θεού και σωτήρα μας Ιησού Χριστού, ο Οποῖος έδωσε τον εαυτό του για χάρη μας"*, οφείλουμε να αρνηθούμε την απιστία και τις κοσμικές επιθυμίες, και να *"ζήσουμε σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς στον τωρινό αιώνα"* (Τιτ. 2:11-14). Πρέπει να φροντίσουμε να είμαστε *"άσπιλοι και αμόμητοι μπροστά Του με*

ειρήνη" (Β΄ Πετ. 3:14). Είναι ώρα να απομακρυνθούμε από πράγματα μικρότερης σημασίας και να θέσουμε τις καρδιές μας πλήρως στον Ιησού Χριστό.

Αυτή είναι η ώρα να στρέψουμε τελείως το βλέμμα μας στο Χριστό. Είναι η ώρα να *"...θεωρήσουμε τα πάντα πως είναι ζημιά για την υπεροχή της γνώσης του Χριστού Ιησού... και να τα θεωρήσουμε όλα σκουπίδια για να...κερδίσουμε το Χριστό και να βρεθούμε ενωμένοι με Αυτόν..."* (Φιλιπ. 3:8-9). Οφείλουμε τα πάντα στο Χριστό και πρέπει να ζήσουμε για τη δόξα Του τώρα και στην αιωνιότητα. Όπως ο Παύλος αναφέρει τόσο απλά και δυναμικά: *"...το να ζω είναι Χριστός..."* (Φιλιπ. 1:21).

Καθώς ανανεώνουμε την αφιέρωσή μας στο Χριστό, είτε να μας γεμίζει ξεχειλίζοντας από τη ζωή Του, την αγάπη Του, την ειρήνη Του, τη χαρά Του, τη δικαιοσύνη Του, την πιστότητά Του, την καθαρότητά Του, την αγνότητά Του, τη δύναμή Του, την υπομονή Του, τη σταθερότητά Του, την εγκαρτέρησή Του, την ταπεινότητά Του, την ευγένειά Του, το θάρρος Του, το ζήλο Του, την πίστη Του, τη χάρη Του, την παρηγοριά Του, τη φροντίδα Του και τη δόξα Του. Είθε να γεμίζουμε από τη δόξα Του και να την αντανακλούμε με τέτοιο τρόπο στους γύρω μας, που οι άλλοι να οδηγούνται σ' Αυτόν! Είθε ο Λόγος Του να κατοικεί μέσα μας πλούσια και είτε, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, να Τον ομολογούμε σε όλους, τόσο με τα λόγια μας, όσο και με τις ζωές μας, καθώς προσμένουμε τον Ερχομό Του και την αιωνιότητα που ακολουθεί!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗΣ

Κύριε φέρε τέλος σ' αυτή τη νερόβραστη, χλιαρή και δυσκολοδιάκριτη θρησκεία μας. Κύριε άναψε μέσα μας φωτιά. Βάλε μέσα μας τη δικιά σου φλόγα, προτού η ατομική φλόγα καταστρέψει και εμάς και τον κόσμο μας. Αφαίρεσε από εμάς τις μικροπρεπείς κι' εγωιστικές σκέψεις και κάνε μας σε οραματισμό τόσο μεγάλους όση είναι και η ανάγκη του κόσμου. Εξάλειψε τις αδυναμίες μας και πλήρωσέ μας με τη δύναμή Σου!

Αφύπνισε τα κοιμισμένα χριστιανικά κράτη σε μια ένδοξη δραστηριότητα δια του Αγίου Σου Πνεύματος. Αντί να μας εξεμέσεις από το στόμα Σου, άναψε μέσα μας τη θεία Σου φλόγα. Κύριε, φέρε την Πεντηκοστή με οποιοδήποτε αντάλλαγμα. Στείλε την Πεντηκοστή και άρχισε από μένα! Εκπλήρωσε την υπόσχεσή Σου και βάπτισέ μας μέσα στην φλόγα του Αγίου Σου Πνεύματος. Ο βωμός είναι έτοιμος, έτοιμη κι η προσφορά. Στείλε τώρα τη φωτιά Σου Κύριε! Α Μ Η Ν .

Μόνος με τον Θεό

"Εσύ, αντίθετα, όταν προσεύχεσαι, πήγαινε στο πιο απόμερο δωμάτιο του σπιτιού σου, κλείσε την πόρτα σου και προσευχήσου εκεί κρυφά στον Πατέρα σου, κι ο Πατέρας σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σε ανταμείψει φανερά." (Ματθ. 6:6).

Στον άνθρωπο, που είναι αποτραβηγμένος από το κοσμικό πνεύμα και προετοιμάζεται να περιμένει μόνο από τον ίδιο τον Θεό, ο Πατέρας θ' αποκαλύψει τον Εαυτό Του. Καθώς εγκαταλείπει και κρατά έξω τον κόσμο και τη ζωή του κόσμου, τότε το φως της αγάπης του Πατέρα θα λάμψει επάνω του.

Οι χριστιανοί συχνά παραπονιούνται ότι η προσευχή τους δεν είναι όπως θα έπρεπε. Νοιώθουν αδύναμοι και αμαρτωλοί, η καρδιά είναι κρύα και σκοτεινή. Φαίνεται να έχουν τόσα λίγα για να προσευχηθούν και σ' αυτά τα λίγα καθόλου πίστη ή χαρά. Είναι απογοητευμένοι και μακριά από την προσευχή με τη σκέψη ότι δε μπορούν να έρθουν στον Πατέρα, όπως θα όφειλαν ή όπως θα ήθελαν.

Παιδί του Θεού! Άκουσε το Δάσκαλό Σου. Σου λέει ότι όταν πηγαίνεις να προσευχηθείς στα κρυφά, η πρώτη σου σκέψη πρέπει να είναι: Ο Πατέρας είναι στα κρυφά, ο Πατέρας με περιμένει εκεί.

Επειδή η καρδιά σου είναι κρύα και χωρίς προσευχή, μπες στην παρουσία του αγαπητού Πατέρα. Όπως ο πατέρας αγαπά τα παιδιά του, έτσι και ο Κύριος αγαπά εσένα.

Μη σκεφτείς πόσα λίγα έχεις να δώσεις στο Θεό, αλλά πόσα πολλά επιθυμείς να σου δώσει. Απλά, στάσου μπροστά και κοί-

ταξε το πρόσωπό Του, σκέψου την αγάπη Του, την υπέροχη, τρυφερή, γεμάτη έλεος αγάπη Του. Απλά πες Του πόσο αμαρτωλά και ψυχρά και σκοτεινά είναι όλα. Η γεμάτη αγάπη καρδιά του Πατέρα θα φέρει φως και ζεστασιά στη δική σου καρδιά.

Ω, κάνε ό,τι λέει ο Ιησούς. Απλά, κλείσε την πόρτα και προσευχήσου στον Πατέρα σου στα κρυφά. Δεν είναι υπέροχο; Το να μπορείς να βρεθείς μόνος με το Θεό, τον άπειρο Θεό. Και μετά να κοιτάξεις επάνω και να πεις: Πατέρα μου!

"κι ο Πατέρας σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σε ανταμείψει φανερά". Εδώ, ο Ιησούς μάς διαβεβαιώνει ότι η μυστική προσευχή δεν μπορεί να είναι άκαρπη. Η ευλογία της θα φανερωθεί στη ζωή μας.

Ο Κύριός μας θα μας διδάξει ότι όσο, από την μία υπάρχει η άπειρη Πατρότητα και η πιστότητα με τις οποίες ο Θεός μάς συναντά στα κρυφά, τόσο και από την μεριά μας θα πρέπει να υπάρχει η παιδική απλότητα πίστης και η βεβαιότητα ότι η προσευχή μας θα φέρει ευλογία. "Επειδή, αυτός που προσέρχεται στον Θεό, πρέπει να πιστέψει, ότι είναι, και γίνεται μισθαποδότης σ' αυτούς που Τον εκζητούν." (Εβρ. 11:6). Όχι ότι η ευλογία του ταμείου εξαρτάται από το δυνατό ή το ένθερμο πάθος με το οποίο προσεύχομαι, αλλά σίγουρα εξαρτάται από την αγάπη και τη δύναμη του Πατέρα στον Οποίο εμπιστεύομαι τις ανάγκες μου.

Πώς να μαζέψετε θησαυρούς για τον εαυτό σας στον Ουρανό

Όχι με την ακαρπία «Οι μέριμνες όμως για τα εγκόσμια, η απάτη του πλούτου και οι λοιπές επιθυμίες μπαίνουν μέσα τους και καταπνίγουν το Λόγο, κι έτσι δεν καρποφορεί» (Μαρκ. 4:19), αλλά με την πιστότητα «εύγε καλέ δούλε! Επειδή αποδείχτηκες έμπιστος σ' αυτό το ελάχιστο, ανάλαβε την εξουσία πάνω σε δέκα πόλεις» (Λουκ. 19:17).

Όχι με το άγχος «μην έχετε λοιπόν άγχος και μην αρχίσετε να λέτε τι θα φάμε, τι θα πιούμε, τι θα ντυθούμε; Γιατί για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται το Θεό. Όμως ο Ουράνιος Πατέρας σας ξέρει καλά ότι έχετε ανάγκη απ' όλα αυτά» (Ματθ. 6:31-32), αλλά βάζοντας τη σωστή σειρά προτεραιότητας «γι' αυτό πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματος Του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν» (Ματθ. 6:33).

Όχι με την αδικία «το χρυσάφι σας και το ασήμι κατασκούριασαν και η σκουριά του θα είναι μαρτυρική κατάθεση εναντίον σας και θα καταφάει τις σάρκες σας σαν τη φωτιά. Κι ενώ πλησιάζει η κρίση, εσείς μαζεύετε θησαυρούς. Να ο μισθός των εργατών που θέρισαν τα χωράφια σας και εσείς τους τον στερήσατε, κραυγάζει. Και οι κραυγές των θεριστών έφτασαν ως τ' αυτιά του παντοδύναμου Κυρίου» (Ιακ. 5:3-4), αλλά με καλά έργα «μακάριοι οι νεκροί, όσοι στο εξής πεθαίνουν για χά-

ρη του Κυρίου, όπως διαβεβαιώνει το Άγιο Πνεύμα, θα αναπαυθούν από τους κόπους τους και τα έργα τους θα τους ακολουθούν ως συνήγοροί τους» (Αποκ. 14:13).

Όχι με την ανοησία «τότε του είπε ο Θεός 'ανόητε, αυτή τη νύχτα θα παραδώσεις τη ζωή σου. Αυτά λοιπόν που ετοίμασες σε ποιον ανήκουν; Αυτά λοιπόν παθαίνει όποιος μαζεύει πρόσκαιρους θησαυρούς και δεν πλουτίζει τον εαυτό του με ό,τι θέλει ο Θεός» (Λουκ. 12:20-21), αλλά με σοφία «όποιος ακούει αυτά τα λόγια μου και τα τηρεί, αυτόν τον παρομοιάζω με άνθρωπο συνετό που έχτισε το σπίτι του πάνω σε βράχο. Κι έπεσε βροχή και πλημμύρισαν τα ποτάμια και φύσηξαν οι άνεμοι και έπεσαν ορμητικά πάνω σ' αυτό το σπίτι και δε γκρεμίστηκε, γιατί είχε θεμελιωθεί πάνω στο βράχο» (Ματθ. 7:24-25).

Όχι με την αμέλεια «όταν λέω στον άνομο, άνομε θα θανατωθείς οπωσδήποτε και εσύ δεν μιλήσεις για να αποτρέψεις τον άνομο από τον δρόμο του, εκείνος μεν ο άνομος θα πεθάνει στην ανομία του, όμως από το χέρι σου θα ζητήσω το αίμα του» (Ιεζ. 33:8), αλλά μιλώντας με τον Κύριο «σηκώστε τα μάτια σας και κοιτάξτε τα χωράφια. Ασπροκοπούν από τα στάχυα τα ώριμα, έτοιμα κιάλας για το θερισμό. Ο θεριστής αμείβεται για τη δουλειά του και συνάζει καρπό για την αιώνια ζωή, έτσι

ώστε μαζί να χαίρονται και αυτός που σπέρνει και αυτός που θερίζει" (Ιωαν. 4:35-36).

Όχι με το να ακολουθούμε τον κόσμο «αυτός που αγαπάει το ασήμι δεν θα χορτάσει από ασήμι, ούτε από εισοδήματα, αυτός που αγαπάει την αφθονία και τούτο είναι ματαιότητα» (Εκκλησ. 5:10), αλλά με το να ακολουθούμε τον Ιησού «και τότε ο Ιησούς του είπε, αν θέλεις να γίνεις τέλειος πήγαινε πούλησε τα υπάρχοντά σου και δώσε τα χρήματα στους φτωχούς και θα έχεις θησαυρό κοντά στο Θεό και έλα να με ακολουθήσεις» (Ματθ. 19:21).

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αδώνιας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Σωτηρία ψυχών: Μια προτεραιότητα που λησμονήσαμε....

Δεν είναι και τόσο δημοφιλές σήμερα να μιλάμε για την άρνηση του εγώ μας προς όφελος των άλλων. Σε πολλούς κύκλους η αναφορά σε μια ζωή πλήρους εξάρτησης από τον Ιησού Χριστό, μια ζωή αφιέρωσης στο να κερδηθούν ψυχές, προκαλεί κοροϊδία. Η σωτηρία ψυχών είναι μια προτεραιότητα που δυστυχώς έχει παραμεληθεί στις μέρες μας.

Πόσο διαφέρει αυτή η στάση από τη διακήρυξη της Γραφής: *‘όποιος κερδίζει ψυχές, είναι σοφός’* (Παρ. 11:30). Κι όμως παλιότερες γενιές Χριστιανών δέχτηκαν αυτή τη διακήρυξη πρόθυμα, ολόψυχα και με χαρά και επιμέλεια αφιέρωθηκαν στο να κερδίσουν τους χαμένους για το Χριστό.

‘Χαμένοι;’ ρωτούν μερικοί. ‘Γιατί χαμένοι;’ Έχουν χάσει το σημαντικότερο σκοπό της ζωής, τις υψηλότερες χαρές της. Είναι καταδικασμένοι να αποχωριστούν από το Θεό, τους αγίους Του αγγέλους και όλη την ευλογία του Ουρανού για ολόκληρη την αιωνιότητα. Πόσο μεγάλη απώλεια! Τι θλιβερή απώλεια!

Κι όμως, όλος ο σκοπός του ερχομού του Ιησού Χριστού στη γη ήταν να ζητήσει και να σώσει τη χαμένη ψυχή (Λουκάς 19:10). Το πάθος που τον κατέτρωγε ήταν αυτή η αποστολή: να προσφέρει τη ζωή Του στο σταυρό σαν λύτρα για την αμαρτία και να συμφιλιώσει τους ανθρώπους με το Θεό (Α΄ Τιμ. 2:5-6, Κολοσ. 1:19-20). Πρωταρχική Του προτεραιότητα ήταν να φέρει πολλούς γιούς και θυγατέρες μπροστά στη δόξα του Θεού. Τη δόξα μιας νέας σχέσης με το Θεό που προσφέρει στα παιδιά Του (Εβρ. 2:10).

Η τελευταία εντολή που ο Ιησούς Χριστός έδωσε στους μαθητές Του ήταν να πάνε επειγόντως, με εξουσία, να κάνουν μαθητές απ’ όλα τα έθνη (Ματθ. 28: 19-20). Όπως και τότε, ο Θεός εξακολουθεί να αναζητά ανθρώπους που θα σταθούν στη χαλάστρα και θα Τον παρακαλέσουν για τη γη (Ιεζ. 22:30). Απορεί που υπάρχουν τόσο λίγοι μεσίτες (Ησαΐας 59:16), που ενώ τα χωράφια *«είναι κιάλας άσπρα, έτοιμα για θερισμό!»* (Ιωάν. 4:35), *«μα οι εργάτες λίγοι»* (Ματθ. 9:37), ή έχουν κουραστεί και απογοητευτεί.

Οι μέρες των ευκαιριών περνάνε γρήγορα και άνθρωποι

παντού γύρω μας χάνονται μέσα στην αμαρτία τους. Είναι αλήθεια, όπως λέει ο ύμνος, πως *«ο Ιησούς θα τους έσωζε, μα δεν υπάρχει κανείς να τους το πει, κανείς να τους σηκώσει από την αμαρτία και την απελπισία»*. Ας ξεσηκώσουμε τους εαυτούς μας με μια νέα αίσθηση ευθύνης απέναντι στο θείο κάλεσμά μας εν Χριστώ. Γιατί *«..όπως είναι Εκείνος, έτσι είμαστε κι εμείς στον κόσμο αυτό»* (Α΄ Ιωάν. 4:17). Η πρώτη προτεραιότητα του Χριστού πρέπει να γίνει και δική μας. Είμαστε όλοι καλεσμένοι να σταθούμε στη χαλάστρα και να προσευχηθούμε για άλλους. Είμαστε όλοι καλεσμένοι να πάμε να τους πούμε τα Καλά Νέα και να τους στρέψουμε στον Ιησού τον εσταυρωμένο.

Πόσο διαφορετικοί θα ήταν οι χώροι της λατρείας μας αν βλέπαμε πολύτιμες ψυχές να έρχονται στο Χριστό. Αυτό όμως θα συμβεί μόνο όταν καθένας μας ζει κάτω από το χρίσμα και την πληρότητα του Αγίου Πνεύματος και καθώς οι συναθροίσεις μας θα πάλλονται από θεία δύναμη.

Αγαπητοί αδελφοί, χρειάζομαστε να ομολογήσουμε τη χλιαρότητα και την ψυχρότητα της καρδιάς μας, την έλλειψη ενδιαφέροντος και την στειρότητα της υπηρεσίας μας. Καθένας από μας πρέπει να έρθει μπροστά στον Κύριο με βαθιά ταπείνωση και να φωνάξουμε σ’ Αυτόν να μας δώσει μια καρδιά καθαραισμένη από κάθε αμαρτία, φλογισμένη από το Άγιο Πνεύμα, και μια ψυχή γεμάτη θεία σπλάχνα και θάρρος, ώστε να πάμε σ’ αυτούς που Εκείνος θέλει να πλησιάσουμε.

Στα χέρια μας έχει αφήσει το ανεκπλήρωτο ακόμα έργο Του να φέρουμε τους χαμένους σ’ Αυτόν. Πρέπει να φυλαχτούμε από τις τάσεις της υπεραπασχόλησης και της έλλειψης ενδιαφέροντος. Πρέπει να καταβάλλουμε κάθε υπέρτατη προσπάθεια να βγούμε έξω με ένα νέο τρόπο ώστε να τους βρούμε και να επισπεύσουμε την επιστροφή του Κυρίου και Σωτήρα μας.

Πόσο θαυμαστό είναι να γνωρίζουμε ότι ο Θεός έχει θέσει στη διάθεσή μας τις ατέλειωτες πηγές και την παντοδύναμη πανοπλία του Αγίου Πνεύματος, ώστε να μας κάνει αποτελεσματικά εργαλεία στις μέρες μας!

Σε έχει κυριεύσει κάτι;

“Ποιος είναι ο άνθρωπος που φοβάται τον Κύριο;” (Ψαλμ. 25:12)

Σου έχει γίνει κάτι έμμονη ιδέα; Πιθανότατα θα απαντήσεις αρνητικά, αλλά όλοι μας έχουμε κυριευτεί από κάτι, συνήθως από τον εαυτό μας, ή από την εμπειρία της χριστιανικής μας ζωής. Όμως ο Ψαλμωδός μάς λέει ότι μόνο ο Κύριος πρέπει να μας κυριεύσει, μόνο η παρουσία του Προσώπου Του. Το παιδάκι είναι τόσο απορροφημένο από την μητέρα του, που ασυνείδητα οτιδήποτε και αν του συμβεί θα τρέξει σ’ αυτήν για προστασία και παρηγοριά. Κατά τον ίδιο τρόπο και εμείς θα πρέπει να *«ζούμε, να κινούμαστε και να υπάρχουμε στην παρουσία Του»* (Πραξ.17:28).

Εάν μας έχει κυριέψει το πρόσωπο του Θεού, τότε τίποτα άλλο δε μπορεί να εισχωρήσει στη ζωή μας, ούτε

μέριμνες, ούτε θλίψεις, ούτε ανησυχίες. Τώρα μπορούμε να καταλάβουμε γιατί ο Κύριός μας, έδωσε τόση έμφαση στην αμαρτία της ανησυχίας. Πώς μπορούμε να απιστούμε, όταν ο Κύριος μάς περιβάλλει στην κυριολεξία;

«Η ψυχή του θα κατοικεί σε αγαθά...» (Ψαλμ. 25:13). Ο Θεός θα το κάνει να *«κατοικούμε σε αγαθά»*, *καθησυχάζοντάς μας ακόμα και όταν βρισκόμαστε στο μέσο κάποιας θλίψης, αδικίας και συκοφαντίας*, εφόσον *«η ζωή σας έχει διαφυλαχθεί για το Θεό.»* (Κολ. 3:3). Στερούμε από τον εαυτό μας της θαυματουργικής αληθείας που περιέχεται στη συναναστροφή μας με το Θεό. *«Ο Θεός είναι το καταφύγιό μας...»* (Ψαλμ. 46:1) και τίποτα, απολύτως τίποτα δε μπορεί να εισβάλλει μέσα στο καταφύγιο της άγιας προστασίας Του.

Η μεγαλύτερη ανάγκη που έχουμε σήμερα είναι να μάθουμε να προσευχόμαστε και να πολεμάμε στη προσευχή! Οι μαθητές ήρθαν στον Ιησού με την παράκληση *«Δίδαξέ μας πώς να προσευχόμαστε!»*.

Ξέρετε ποιο είναι το νόημα της μεσιτικής προσευχής; Δε σημαίνει απλά να λέμε προσευχές, να απευθύνουμε αιτήματα και να περιμένουμε να μας δώσει αυτά που ζητάμε. Είναι η προσφορά ολόκληρης της ζωής μας, μιας ζωής που μένει στα γόνατα και με τη δύναμη του πολύτιμου αίματος, διεκδικεί νίκες και παίρνει πίσω τα εδάφη του σατανά μέχρις ότου τον συντρίψει τελειωτικά!

Εδώ είναι που οι ψυχές που βρίσκονται στα δεσμά του σατανά θα ελευθερωθούν. Εδώ είναι που η πίστη γεννιέται. Η πίστη του Θεού που κινεί βουνά! Ποιος θα κατοικήσει στο άγιο όρος του Κυρίου; Ποιος θα σταθεί μαζί Του; *«Αυτός που έχει καθαρά χέρια και καθαρή καρδιά»*, που είναι σκεύος τιμής και αφιέρωσης και έτσι μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον Κύριο.

Χείλη δοξολογίας

«Κύριε, άνοιξε τα χείλη μου και το στόμα μου θα αναγγέλλει την αίνεσή σου» (Ψαλμ.51:15).

Η δοξολογία είναι μια συνεχής διαδικασία. Ο Δαβίδ είπε, «θα ευλογώ τον Κύριο κάθε στιγμή. Θα είναι ο ύμνος Του στο στόμα μου για πάντα!» (Ψαλμ.34:1). Καμιά νύχτα δε μπορεί να είναι μαύρη όταν μαζί σου κουβαλάς το φως της δοξολογίας. Καμιά δοκιμασία δε μπορεί να λυγίσει το πνεύμα σου όταν η δοξολογία υψώνει την καρδιά σου. Καμιά αρρώστια δε μπορεί να κυριαρχήσει επάνω σου όταν το πνεύμα της δοξολογίας σε φέρνει σε επαφή με το θεραπευτή Χριστό. Καμιά ανησυχία δεν μπορεί να αράξει στο μυαλό σου όταν τα χείλη σου είναι γεμάτα δοξολογία.

Όταν η δοξολογία προς το Θεό βρίσκεται συνέχεια στο στόμα μας, δε θα υπάρχει χώρος για εισχώρηση του σατανά. Καρδιές αγάπης και χαράς θα ξεχειλίζουν από το στόμα της δοξολογίας. Τα προβλήματα έρχονται όταν ξεχνάς να δοξολογήσεις το Θεό! Η μουρμούρα και τα παράπονα είναι γεμάτα οξύ και διαβρώνουν το ανθρώπινο πνεύμα. Πόσο συχνά δεν μας εκμεταλλεύεται ο σατανάς όταν σταματάμε τα ποτάμια της δοξολογίας;

Υπάρχει μια πολύ ωραία λέξη που συχνά ξεχνάμε να χρησιμοποιήσουμε. Είναι η λέξη «πανηγυρίζω». Σημαίνει να ηδηξώ απ' τη χαρά μου, το πνεύμα μου να είναι στα ουράνια, να δοξολογώ, να θριαμβολογώ. Όλα τα δημιουργήματα του Θεού το κάνουν αυτό κά-

θε μέρα. Τα πουλιά στα δάση, τα αρνιά στα λιβάδια, τα ζώα στα δάση, τα δελφίνια στη θάλασσα. Όλα πανηγυρίζουν μπροστά στη χαρά της ζωής.

Κάθε καναρίνι που τραγουδάει μέχρι να εξαντληθεί εντελώς, δοξάζει. Κάθε αυγή που ζωγραφίζει μια πολύχρωμη εικόνα αιώνιας ομορφιάς, δοξάζει. Με δισεκατομμύρια λουλουδία που συναγωνίζονται μεταξύ τους για να δείξουν την ομορφιά τους σ' ένα θαυμαστό Πατέρα, όλη η φύση λάμπει από την ομορφιά και τη ζωή του Θεού. Σίγουρα, λοιπόν, ο άνθρωπος αφού είναι φτιαγμένος κατά την εικόνα του Θεού κι αφού περπατάει στο φως της δικής Του αποκάλυψης, θα πρέπει να δοξάζει τον Κύριο. Οι αρχαίοι Εβραίοι συγγραφείς το λένε κάπως έτσι : «Οι ποταμοί ας χειροκροτούνε και τα βουνά μαζί ας αγάλλονται» (ψαλμ.98:8). «...Η θάλασσα ας ταραζεται...ας αλαλάζουν οι αγροί κι όσα φυτρώνουνε σ' αυτούς... Τότε είναι που θα χαίρονται τα δέντρα όλα του δάσους μπροστά στον Κύριο, γιατί έρχεται!» (Ψαλμ.96:11-12). «Βουνά και λόφοι θα ξεσπούν σε ύμνο κι όλα τα δέντρα του αγρού θα σας χειροκροτούν» (Ησα.55:12). «Ας Τον υμνήσουν οι ουρανοί κι η γη, τα ύδατα κι όσα κινούνται μες σ' αυτά» (Ψαλμ.69:35).

Ένα μεγάλο ποσοστό της λατρείας μας σήμερα ασχολείται με την διασκέδαση. Η λατρεία χαράς είναι μια τέχνη που οι περισσότεροι Χριστιανοί δεν την απολαμβάνουν. Η μουσική μας δυστυχώς ευχαριστεί περισσότερο την καλ-

λιτεχνική, παρά την πνευματική μας φύση. Η αίσθηση μας του ρυθμού είναι δυνατότερη από την αίσθηση της λατρείας μας.

Ο Θεός χρησιμοποιεί τη μουσική, χρησιμοποιεί και τα συναισθήματα, αλλά αυτά δε θα πρέπει να αντικαθιστούν τη λατρεία και τη δοξολογία στη μουσική. Η μουσική μας πρέπει να πηγάζει μέσα απ' την καρδιά. Οι μαέστροι και οι μουσικοί πρέπει να προσεύχονται και να ετοιμάζονται για τη λατρεία, τόσο όσο και οι ιεροκήρυκες. Κάθε μουσικό κομμάτι θα πρέπει να κηρύττει ένα κήρυγμα. Θα πρέπει να δοξάζει το Θεό, κι όχι την σοπράνο ή το κουαρτέτο.

Η δοξολογία είναι κάτι που οι Χριστιανοί μπορούν να κάνουν από κοινού. Όταν βρίσκονται μαζί θα πρέπει να δοξάζουν και να υψώνουν τον Κύριο και θα πρέπει να μεγαλύνουν το όνομά Του. Τόσος χρόνος φεύγει σε υλικές σκέψεις και κοσμικές ασχολίες που θα πρέπει να μη χάνουμε την ευκαιρία να δοξάζουμε τον Κύριο μαζί. Ο Κύριός μας σίγουρα απολαμβάνει τα «Άγιος, Άγιος, Άγιος» απ' τους αγγέλους Του στον Ουρανό, αλλά θα προτιμούσε να ακούει και τις δοξολογίες απ' τα παιδιά Του στη γη, να Τον πλησιάζουν σαν οσμή ευωδιάς.

Ουράνια θεραπεία, υγεία, ευτυχία, ευημερία, ειρήνη ψυχής, όλα πηγάζουν από μια καρδιά γεμάτη δοξολογία.

Ό,τι έχουμε ανήκει στο Θεό. Ας ανοίξουν τα χείλη μας. Το στόμα μας ας Τον δοξάζει διαρκώς.

Προσεύχεστε για τις κυβερνήσεις

«Σας παρακαλώ πρώτα απ' όλα να κάνετε δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις, ευχαριστίες για όλους τους ανθρώπους, για τους κυβερνήτες και για όλους εκείνους που ασκούν την εξουσία, ώστε να ζούμε ήρεμα και ειρηνικά με ευσέβεια κι ευπρέπεια από κάθε άποψη» (1 Τιμ.2:1-2)

Όλοι οι Χριστιανοί ανεξαρτήτως εθνικότητας και πολιτικών πεποιθήσεων, πρέπει να αναγνωρίσουν τη μεγάλη ευθύνη απέναντι στο Θεό να ανταποκριθούν με όλη τους την καρδιά και την ψυχή στο «κάλεσμα προσευχής» όπως μας λέει στο Λόγο Του.

Το γεγονός ότι μας λέει ξεκάθαρα στο Λόγο Του πως πρέπει οπωσδήποτε να προσευχόμαστε για κάθε κυβέρνηση, δείχνει πως αν ζούμε ειρηνικά ή όχι οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στη στάση που κρατούν οι Χριστιανοί απέναντι σ' αυτή την εντολή. Ο Θεός έχει κάποιο πρόγραμμα για τη σημερινή μας εποχή. Ο λαός του Θεού που έχει σωθεί, καλείται να γίνει «συνεργάτης στην υπηρεσία του Θεού» (1 Κορ.3:9), ούτως ώστε να εκτελεστεί θριαμβευτικά αυτό το πρόγραμμα του Θεού, το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού σε κάθε πλάσμα, σε όλα τα έθνη, σε όλο τον κόσμο (Μαρκ.16:15, Ματθ.28:19).

Αυτό που κυρίως πρέπει να μας απασχολεί δεν είναι τόσο οι στερήσεις, κακουχίες και δυστυχίες αυτού του κόσμου, όσο ότι πρωταρχικός μας σκοπός είναι να εκτελεστεί το πρό-

γραμμα του Θεού που είναι η σωτηρία της ψυχής κάθε ανθρώπου.

«Γι' αυτό πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού» (Ματθ.6:33). Πρωταρχικό μας καθήκον είναι να συμβάλουμε στην εξάπλωση του Ευαγγελίου ώστε κάθε πλάσμα πάνω στη γη να ακούσει για το λυτρωτικό έργο του Ιησού.

Οι καρδιές των πολιτικών μας βρίσκονται ακόμα στα χέρια του Θεού, ο Οποίος μπορεί και θέλει να τις αλλάξει και να τις φέρει εκεί που Εκείνος θέλει. Οι Γραφές δείχνουν ότι έχουμε πολύ μεγάλη ευθύνη εμείς οι Χριστιανοί, ώστε να συνεργαστούμε με το Θεό για να πραγματοποιηθεί το θέλημά Του στη γη.

Ας επικαλεσθούμε το όνομα του Ιησού για να εξαπλωθεί το πρόγραμμα του Θεού «σωτηρίας ψυχών» σε ολόκληρο τον κόσμο, όχι τόσο για να έχουμε απλά υπακούσει στην εντολή του Θεού και να ζούμε ειρηνικά, αλλά γιατί πραγματικά θέλουμε και εμείς να δούμε εκείνη την δοξασμένη ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας, όπου όσο το δυνατόν περισσότερες ψυχές, ακόμα και πολιτικών, να έχουν σωθεί.

Δεν είναι μόνο πολεμιστές που ψάχνει ο Θεός, αλλά ψάχνει ιδιαίτερος μεσίτες που θα σταθούν στο κενό και θα αγωνιστούν στην προσευχή. Θα είσαι εσύ ένας από αυτούς; Θα είμαι εγώ ένας από αυτούς;

Κύριε, ανανέωσέ με

Ο Κύριος έχει την ικανότητα να κάνει ανθρώπους που δεν το περιμένουμε, να μετανιώσουν, μετατρέποντας λιοντάρια σε πρόβατα και κόρακες σε περιστέρια. Ας στρέψουμε το βλέμμα μας σ' Αυτόν που μπορεί να κάνει σημαντικές αλλαγές στη ζωή μας.

Ο θάνατος του Χριστού είναι ο σημαντικότερος λόγος για μια γρήγορη και σίγουρη μεταστροφή. Δεν είναι καλό να καθόμαστε και να περιμένουμε ότι η μετάνοια θα έρθει από την ξερή πηγή της διεφθαρμένης φύσης μας.

Ας προσευχηθούμε σ' Αυτόν που μας καταλαβαίνει και ας Του πούμε **«Κύριε, καθάρισε την καρδιά μου. Κύριε ανανέωσέ την. Εργάσου και φέρε μετάνοια σ' αυτήν»**. Όσο προσπαθείς να δημιουργήσεις συναισθήματα μεταμέλειας στον εαυτό σου, τόσο περισσότερο θα απογοητεύεσαι. Αν όμως σκεφτείς ότι ο Ιησούς πέθανε για σένα, τότε είναι που η μετάνοια θα έρθει αυθόρμητα. Συγκεντρώσου στο πολύτιμο αίμα που ο Ιησούς έχυσε από αγάπη για σένα. Βάλε μπροστά στα μάτια του μυαλού σου, την

αγωνία και το ματωμένο ιδρώτα, τον σταυρό και το πάθος που ο Κύριός μας έζησε και καθώς το κάνεις, Αυτός που άντεξε τόσο πόνο, θα σε κοιτάξει με την ίδια ματιά που κοίταξε και τον Πέτρο και από μόνος σου θα βγεις και εσύ έξω και θα κλάψεις πικρά.

Αυτός που πέθανε για χάρη σου, θα σε κάνει νεκρό ως προς την αμαρτία με τη βοήθεια του πολύτιμου Αγίου Πνεύματος, θα σε ελκύσει προς το μέρος Του, θα σε απομακρύνει από το κακό και θα σε φέρει κοντύτερα στην αγιότητα

Θα ήθελα να πω μία τελευταία σκέψη: μην ψάχνεις να βρεις φωτιά κάτω από τον πάγο, ούτε να ελπίζεις ότι η μετάνοια μπορεί να βγει από τη φυσική σου καρδιά. Ατένισε στον Ζωντανό Θεό για να βρεις ζωή. Στρέψε το βλέμμα σου στον Ιησού για οτιδήποτε χρειαζόσαι ανάμεσα στην Πύλη της Κόλασης και την Πύλη του Παραδείσου. Μην ψάχνεις άδικα για πράγματα που ο Χριστός ποθεί από μόνος Του να σου χαρίσει. Θυμήσου, ο Χριστός είναι τα πάντα!

Ποτέ μην απογοητευόμαστε!

«Έχετε το θάρρος σας στον Κύριο, πάντοτε επειδή, στον Κύριο τον Θεό υπάρχει αιώνια δύναμη» Ησα.26:4

Ο Χάρρυ Τρούμαν (1884-1927), όταν ήταν 17 χρονών, είχε μόλις τελειώσει το γυμνάσιο και δοκίμασε βαθιά απογοήτευση όταν δε μπόρεσε να μπει στη Στρατιωτική Ακαδημία του Γουέστ Πόιντ, μόνο και μόνο επειδή δεν έβλεπε καλά. Έτσι, έγινε επόπτης στο σιδηρόδρομο της Σάντα Φε με 35 δολάρια την εβδομάδα, τροφή και κατοικία. Τίποτε από αυτά όμως δεν στάθηκε εμπόδιο ώστε το 1945 να διαδεχθεί τον Ρούσβελτ ως 33ος Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και να εκλεγεί μάλιστα και για δεύτερη τετραετία το 1948!

Ο Θεός έχει θαυμαστά σχέδια για τον καθένα μας! Όχι ότι θα γίνουμε όλοι μας Πρόεδροι, αλλά το μήνυμά της σημερινής μας ιστορίας είναι ότι δεν πρέπει να απογοητευόμαστε, αν μια πόρτα κλείσει μπροστά μας, αν δεν έχουμε κάποια προσόντα, αν έχουμε αδύναμα σημεία, ή ακόμη και κάποια αναπηρία. Ας εμπιστευθούμε τον εαυτό μας στα χέρια του Ουράνιου Πατέρα μας. Εκείνος μπορεί μέσα από την αδυναμία μας να

φανερί δυνατός. Όσο λιγότερη εμπιστοσύνη έχουμε στον εαυτό μας και όσο περισσότερο εμπιστευόμαστε το Θεό, τόσο πιο πολύ Τον αφήνουμε να ενεργεί στη ζωή μας. Και όταν ο Θεός σχεδιάζει και πραγματοποιεί, το αποτέλεσμα είναι πάντα αξιοθαύμαστο. Το να έχουμε τον Ιησού Χριστό Κύριο, σημαίνει ότι θα Του δώσουμε τα όνειρά μας, τα σχέδιά μας, τις επιθυμίες μας και τους κρυφούς πόθους της καρδιάς μας. Να τα πάρει όλα Εκείνος στα χέρια Του και να χτίσει μέσα μας τα δικά Του. Να μας βάλει δικούς Του πόθους, να ξετυλίξει τα δικά Του σχέδια, να μας οδηγήσει στους δικούς Του δρόμους, να ανοίξει Εκείνος τις πόρτες που θέλει μπροστά μας. Το να είμαστε μέσα στο θέλημα του Πατέρα, είναι η μόνη μας σιγουριά και ασφάλεια, που ποτέ δεν θα φέρει ήττα και απογοήτευση.

Όταν οι πόρτες κλείνουν μπροστά μας, όταν νιώθουμε αδύναμοι κι ανυπεράσπιστοι, ας ζητήσουμε από τον Κύριο να μας μάθει να κοιτάμε Εκείνον, να παίρνουμε από Εκείνον, να αναπαυόμαστε σε Εκείνον και να προχωρούμε ακόμα πιο δυνατοί!

Πολλές εκκλησίες είναι επιφανειακές αντί ουσιαστικές

Ζούμε σε κρίσιμες εποχές. Αυτές οι κρίσιμες ώρες απαιτούν και κρίσιμες θεραπείες. Πολλοί χριστιανοί δουλεύουν ως συνήθως. Το σπίτι, η άνεση, η ευκολία, οι αγαπημένοι μας, οι ηδονές έχουν πάρει πρωτεύοντα ρόλο, ενώ οι υποθέσεις του Θεού δευτερεύοντα. Πολλοί χριστιανοί δεν ενδιαφέρονται να τελειώσουν το καθήκον τους. Πολλές εκκλησίες είναι επιφανειακές παρά ουσιαστικές. Η αναζωπύρωση δεν αποτελεί πια προτεραιότητα στις σκέψεις μας, στις προσευχές ή στις πράξεις μας. Πολλοί λίγοι δίνουν τον εαυτό τους "συνεχώς για προσευχή". Πολλοί δεν έχουν χάσει μόνο τη φωτιά, αλλά και την επιθυμία για τα βαθύτερα πράγματα του Θεού.

Όλο αυτό όμως πρέπει ν' αλλάξει. Ολόκληρο το κόστος για μια νέα Πεντηκοστή πρέπει να πληρωθεί! Η αναζωπύρωση πρέπει να έρθει. Το Άγιο Πνεύμα πρέπει να εκχυθεί. Οι άνθρωποι πρέπει να επιστρέψουν στο Θεό. Η εκκλησία πρέπει να εστιάσει σε ένθερμη προσευχή, μέχρις ότου η πλήρης δύναμη του χριστιανισμού της Καινής Διαθήκης αποκατασταθεί. Ο Θεός επιθυμεί να μας καθάρσει και να μας χρησιμοποίησει, να μας αδειάσει και να μας γεμίσει. Θέλει να πάρει δευτέρας ποιότητας, κάτω από τον μέσο όρο πιστούς και να τους μετατρέψει σε αγωνιστές, πρώτης κλάσης ψαράδες ψυχών. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί. Αυτός ο κόσμος, χωρίς ελπίδα και χωρίς Χριστό, μπορεί και πρέπει να κερδηθεί στο Χριστό.

Η πηγή των ευλογιών της αναζωπύρωσης δεν είναι ένα κρυμμένο μυστικό, αφού τα κλειδιά που ξεκλειδώνουν την πόρτα του ουρανού μπορούν να την ανοίξουν. Η κατ' οίκον εκκλησία και η εξωτερική εκκλησία μπορούν να κάνουν τον ευαγγελισμό του κόσμου μέσω της αναζωπύρωσής του.

Συνέχεια στη σελίδα 6

Συνέχεια από τη σελίδα 5

Οι αναζωπυρώσεις δεν συμβαίνουν έτσι απλά! Πρέπει να είναι δυνατό το κίνητρο που θα κάνει τους ανθρώπους να πεινάσουν για το Θεό. Είμαστε ό,τι διαβάζουμε. Όταν προσελκύουμε την προσοχή των ανθρώπων, τους έχουμε ήδη κερδίσει. Μια σταγόνα μελανιού μπορεί να κάνει εκατομμύρια ανθρώπων να σκεφτούν. Ζητούμε τις καλλίτερες και πλουσιότερες γεμάτες από το Άγιο Πνεύμα αλήθειες αναζωπύρωσης και για να τις στείλουμε ελεύθερα στους ανθρώπους.

Σίγουρα αυτές οι ένθερμες κλήσεις για προσευχή, αναζωπύρωση και ένα στενό περπάτημα με το Θεό, είναι πολύ αναγκαίες. Θεωρούμε ότι βρισκόμαστε στο κατώφλι της επιστροφής του Κυρίου και ότι η εκκλησία πρέπει επιτέλους να ζυπνήσει από το λήθαργο της Λαοδικείας!

Δεν έβρισκε το δρόμο

«Αλλά μακροθυμεί σε μας, μη θέλοντας μερικοί να απολεστούν, αλλά όλοι νάρθουν σε μετάνοια.» Β΄ Πέτρ.3:9

Υπάρχει ένας ύμνος που λέει : «Πόσο παράξενοι είναι οι τρόποι που ο Θεός εργάζεται!». Τον ύμνο αυτό τον έγραψε κάποιος, που για καιρό είχε εγκαταλείψει το Θεό και είχε πέσει σε τόσο μεγάλη απελπισία, ώστε αποφάσισε να αυτοκτονήσει. Μίσθωσε ένα αμάξι να τον πάει σε μια γέφυρα του Τάμεση. Μα είχε πολύ πυκνή ομίχλη, όπως συμβαίνει καμιά φορά στο Λονδίνο. Έτσι ο αμαξιάς γύριζε, γύριζε και δε μπορούσε να βρει τη γέφυρα. Στο τέλος του είπε να κατέβει, γιατί δεν μπορούσε άλλο να προχωρήσει!!. Κατέβηκε αποφασισμένος να πάει με τα πόδια. Μα και αυτός γύριζε αρκετή ώρα και στο τέλος ανακάλυψε πως είχε φτάσει στο ίδιο μέρος από όπου τον άφησε ο αμαξιάς. Τότε για πρώτη φορά συνειδητοποίησε πως ήταν ο Θεός που του έκλεινε το δρόμο και τον εμπόδιζε από το διάβημά του

αυτό. Αργότερα, καθώς με ευγνωμοσύνη θυμόταν το περιστατικό αυτό, έγραψε αυτόν τον όμορφο ύμνο.

Ο Θεός ανοίγει δρόμους μα, αν χρειαστεί για το καλό μας πάλι τους κλείνει. Ο Θεός μπροστά στα ανθρώπινα μάτια μας φαίνεται μερικές φορές σκληρός και αδιάφορος, όμως αυτό δεν είναι αλήθεια. Η αγάπη Του είναι πάντοτε η ίδια, και εκδηλώνεται με διάφορους τρόπους.

Όταν η στενοχώρια σε σπρώχνει στην απελπισία, σκέψου αυτή την αγάπη, που έσπρωξε τον Γιο του Θεού στο σταυρό για σένα. Όταν ο δρόμος που διάλεξες κλείνει μπροστά σου, στρέψε σ' Εκείνον που έγινε ο Δρόμος για σένα και ζήτη από το Θεό να μην σε αφήσει να αμφιβάλλεις για την αγάπη Του. Και όταν τα σύννεφα σκιάζουν τον ουρανό, να σου δώσει Εκείνος την πίστη να βλέπεις, το φωτεινό ήλιο της αγάπης Του, πάνω από ότι και αν συμβαίνει.

Αυτός είναι εδώ

«Στο μεταξύ, την ώρα που τα έλεγαν αυτά, ο ίδιος ο Ιησούς στάθηκε ανάμεσά τους και τους λέει: 'Ειρήνη σε σας» (Λουκ.24:36)

Οι έντεκα απόστολοι είχαν μαζευτεί μεταξύ τους τη μέρα που ο Ιησούς ανεστήθη και συζητούσαν όλα τα παράξενα συμβάντα των τελευταίων ημερών. Εκείνη την ώρα ήταν που άκουσαν από δύο άντρες ότι είχαν δει τον Ιησού! Και ξαφνικά ήταν εκεί! Και τότε τους είπε ο Σωτήρας «Ειρήνη σε σας» (Λουκ.24:36)

Πραγματικά αναρωτιέμαι εάν συνειδητοποιούμε πως όταν συναντιόμαστε μεταξύ μας, στην εκκλησία, στο σπίτι μας, στην συμπροσευχή, ο Ιησούς βρίσκεται ανάμεσά μας. Αυτός είπε : «Εγώ είμαι μαζί σας όλες τις μέρες ως τη συντέλεια του κόσμου» (Ματθ.28:20). Στ' αλήθεια πιστεύουμε ότι είναι μαζί μας και ακούει κάθε μας κουβέντα και βλέπει ό,τι κάνουμε;

Πραγματικά δεν υπάρχει σπουδαιότερο προνόμιο από το ν' απολαμβάνουμε την άγια παρουσία του Χριστού μας.

Οικογένειες γεμάτες από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος

Μπορείς να φανταστείς τον αντίκτυπο της εκκλησίας, όταν πιστές οικογένειες αρχίζουν να ζουν τις γεμάτες με Άγιο Πνεύμα ζωές τους, φέροντας τον καρπό και τα δώρα του Αγίου Πνεύματος, με δύναμη για το έργο του Θεού; Η Βίβλος μάς διαβεβαιώνει ότι αυτό είναι εφικτό μέσα στις οικογένειές μας εξαιτίας της δύναμης του Αγίου Πνεύματος.

Ο θαυμαστός μας Πατέρας ενδιαφέρεται για τις καρδιές, τις διάνοιες και τα πνεύματα όλων των ανθρώπων και είναι ξεκάθαρο ότι ο Θεός εκχέει το Πνεύμα Του επάνω σε πιστούς ανεξαρτήτως ηλικίας ή φύλου. "ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά θα εκχέω το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα και θα προφητεύσουν οι γιοί σας, και οι θυγατέρες σας οι πρεσβύτεροί σας θα ονειρευτούν όνειρα, οι νέοι σας θα δουν οράσεις. Κι ακόμα, επάνω στους δούλους μου κι επάνω στις δούλες μου κατά τις ημέρες εκείνες θα εκχέω το πνεύμα μου" (Ιωήλ 2:28-29, Πράξ. 2:17-18). Αυτό σημαίνει ότι ολόκληρη η οικογένειά σου θα συμμετάσχει εντελώς στο παντοδύναμο έργο Του! Σε

παρακαλώ μην περιορίζεις τα παιδιά σου νομίζοντας ότι δεν καταλαβαίνουν τα πράγματα του Θεού λόγω μικρής ηλικίας. Ο Θεός θέλει να εκχύσει το Πνεύμα Του επάνω ακόμη και στο πιο μικρό παιδί.

Πληρότητα της χάρις του Κυρίου

Όσο υπέροχα είναι τα προσωπικά οφέλη του να είσαι γεμάτος με το Άγιο Πνεύμα, το κέρδος του Θεού είναι πιο σημαντικό. Μόνο καθώς γεμίζουμε με το Άγιο Πνεύμα μπορούμε να Τον δοξάζουμε όπως Του αρμόζει και να γινόμαστε αποτελεσματικοί στην προώθηση της Βασιλείας Του. Καθώς προσευχόμαστε ο ένας για τον άλλο, ας προσευχόμαστε να γεμίζουμε όλοι διαρκώς από το Άγιο Πνεύμα. Είθε η πληρότητα από το Άγιο Πνεύμα να είναι η επιθυμία και ο σκοπός της καρδιάς μας, έτσι ώστε να μπορούμε να ευαρεστούμε τον Κύριο και να κάνουμε το έργο Του πάνω στη γη, με τον τρόπο που Εκείνος επιθυμεί να επιτευχθεί.